

17.6. Vana kirjaviis maaüksuste kohanimes

Kirjaviisist on juttu peatükkides „11.6. Kohanime õigekirjutus”, „11.7. Kirjaviis”, „11.8. Vana kirjaviisi reeglid” ja „11.9. Kuidas vana kirjaviisi ära tunda?”.

Üldreeglina kehtib see, et vanas kirjaviisis nimesid tuleb parandada kohapealse häälduse kohaselt.

- Näiteks *Sabbariko* > *Sabariko* ~ *Sabariku*; *Nottisauna* > *Notisauna*; *Niggula* > *Nigula*; *Otti* > *Oti*; *Pedikarle* > *Peedikaarle*.

Keelevead: vana kirjaviis; nime tavakuju; ümberkirjutusvead, mis on tekkinud juba 1930. aastate skeemilisel katastrikaardil; eristava täiendsõna kirjutamine eraldi, mitte sidekriipsu abil.

Nimekirjutusvead võivad olla pärit veelgi vanemast ajast, näiteks kui revisjonikirjutaja (kes oli sageli taani, saksa, vene või muu võõra päritoluga või vastavas keeles hariduse saanud) on pidanud vajalikuks teha nimedesse mugandusi, mis on tema emakeelele (või haridusele) omased. Esialgse nime taastamine võib mõnel juhul olla võimatu, sest nimi on tänaseks juba liiga palju moondunud. Ainus, mida sel juhul teha saab, on vähemalt kirjutada nimi tänapäevaste keelereeglite järgi.

Viimati uuendatud 05.01.2023